

[Gert Petersen]

at man ikke kan komme ind på en virkelig drøftelse af, hvad dette betyder for det internationale klima. Hvad betyder det for kaprustningen? Og læg mærke til: jeg har ikke kun spurgt om neutronbomben. Jeg har også talt om en kvalitativt ny u-båd, som er i stand til at fremføre mellem 300 og 400 atomsprænghoveder på samme tid, og jeg har talt om stifinderraketterne eller cruise-missiles, som de hedder derovre på amerikansk. Det er det, det drejer sig om; der er så mange nye ting, der er dukket op her i de sidste år.

Det skal vel så igen kobles sammen med og ses i sammenhæng med, at det amerikanske militærbudget nu på et enkelt år foreslås forhøjet – jeg siger ikke, at forhøjelsen bliver gennemført, men foreslås forhøjet – med ca. 14 mia dollars. En ganske anselig sum penge, halvdelen af Danmarks bruttonationalprodukt, som går ind i forhøjelse af militærbudgettet.

Under alle omstændigheder vender vi tilbage til denne debat, når vi får en diskussion forud for FN's særlige samling; jeg kunne forstå, at dette var noget, ministeren ikke havde noget imod, men ligefrem imødeså, og det er da muligt, at vi kan få en bred opbakning bag en sådan debat.

Jeg vil i øvrigt godt til sidst påskønne – for jeg kritiserer kun regeringen dér, hvor jeg synes, at der er grund til det, ikke af princip – at man i udenrigsministeriet har nedsat en gruppe til at arbejde med nedrustningsproblemerne, og at minister Lise Østergaard er ansvarlig for hele dette arbejde. Det tager jeg som udtryk for, at man er interesseret i og indstillet på, at Danmark skal spille en rolle i forbindelse med den ekstraordinære samling. Det synes jeg er godt, og det er jeg tilfreds med. Derfor går jeg også ud fra, at vi kan få en omfattende og dybtgående diskussion om rustningsproblemerne, i stedet for at vi, som det er tilfældet ved denne debat, hvor der er så mange spørgsmål, der bliver taget op, i virkeligheden kun har lejlighed til at strejfe spørgsmålene om rustningsproblemerne og ikke altid, synes jeg, når ministeren taler, på en fuldt ud saglig måde.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal såmænd ikke forstyrre den NATO-hygge, som var ved at brede sig over

diskussionen her, men jeg bliver nødt til sådan i historiens og retfærdighedens interesse at anholde udenrigsministerens bemærkninger, hvor han siger, at jeg er ganske ligeglad med den afspænding og de skridt, der er taget i den seneste tid i forholdet mellem USA og Sovjetunionen. Jeg må henvise til fortrykket, som jo ikke er udkommet endnu, men når udenrigsministeren med sin læsehunger kaster sig over min tale og finder forskellige citater dér, så vil han finde, at det er forkert, hvad han har sagt her. Det, jeg har understreget, er, at de skridt, som synes i gang, netop ikke er opnået gennem neutronbombetrusler og gennem propagandakampagner, men ved at afstå fra den slags politik.

Hvad neutronbomben angår, så siger udenrigsministeren: hvorfor snakker man kun om dette ene våben? Hr. Gert Petersen har allerede sagt, at det gør man ikke, man snakker også om andre våben. Men hvorfor er dette ene våben blevet gjort til noget så centralt? Fordi det blev lagt på bordet fra USAs side i et forsøg på at lave en kraftdemonstration. Det er netop denne kraftdemonstration og dens konsekvenser, der er det alvorlige i sagen.

Så endelig med hensyn til alt eller intet over for Sydafrika. Jeg kan såmænd godt tilbyde endnu et par Ibsencitater: »jeg... fordrer intet eller alt« og: »ikke stykkevis og delt«. Men jeg mener ikke, at udenrigsministeren er nogen Brand, desværre undertiden for lidt i denne sag. Jeg ville bare have, at der skulle lukkes lidt op for lyset. Det, jeg har opfordret til, har jo været sådanne skridt som at ophæve eksportstipendiatstillingen i Johannesburg eller indstille eksportkreditgarantier til eksport til Sydafrika. Det er faktisk ikke alt, der er forlangt på den måde, og det ville være temmelig nemt at vise i praksis, at der var noget hold i de ord, man kom med, ved at tage skridt af denne art.

Bolvig (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for de overordentlig venlige bemærkninger til mig om mine kontakter med de hvide modstandere af regimet i Sydafrika. Jeg håber, at ministeren vil følge mit forslag op om kontakt med disse hvide kredse. Det er også et ønske, der